

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 28 november 2005

om tillämpningen av artikel 86.2 i EG-fördraget på statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster som beviljas vissa företag som fått i uppdrag att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse

[delgivet med nr K(2005) 2673]

(2005/842/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 86.3, och

företag ansvaret för utförandet av vissa uppgifter. För det andra skall de uppgifter som företaget anförtros avse en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse. För det tredje skall undantaget vara nödvändigt för att de anförtrodda uppgifterna skall kunna utföras och det skall vara proportionerligt i förhållande till detta syfte (nedan kallat "nödvändighetskravet"). Slutligen får utvecklingen av handeln inte påverkas i en omfattning som strider mot gemenskapens intresse.

av följande skäl:

- (1) I artikel 16 i fördraget föreskrivs att gemenskapen, utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 73, 86 och 87, skall sörja för att tjänster av allmänt ekonomiskt intresse utförs på grundval av principer och villkor som gör det möjligt för dem att fullgöra sina uppgifter.
- (2) För att vissa tjänster av allmänt ekonomiskt intresse skall kunna utföras på grundval av principer och villkor som gör det möjligt för dem att fullgöra sina uppgifter, kan det visa sig nödvändigt med finansiellt stöd från staten för att täcka vissa eller alla de särskilda kostnader som uppstår till följd av skyldigheten att tillhandahålla de offentliga tjänsterna. I enlighet med artikel 295 i fördraget, som artikeln tolkas av Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt, har det ur gemenskapsrättslig synvinkel ingen betydelse om sådana tjänster av allmänt ekonomiskt intresse utförs av offentliga eller privata företag.
- (3) I artikel 86.2 i fördraget anges att företag som anförtrotts att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse eller som har karaktären av fiskala monopol skall vara underkastade reglerna i fördraget, särskilt konkurrensreglerna. Enligt artikel 86.2 är det dock tillåtet att göra undantag från reglerna i fördraget under förutsättning att vissa kriterier är uppfyllda. För det första skall det finnas en officiell handling genom vilken staten ger ett
- (4) I sin dom i målet *Altmark Trans GmbH och Regierungspräsidium Magdeburg mot Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH* ⁽¹⁾ ("Altmark") fann EG-domstolen att ersättning för offentliga tjänster inte utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 87 i fördraget under förutsättning att fyra kumulativa kriterier är uppfyllda. För det första skall det företag som får stöd faktiskt ha ålagts skyldigheten att tillhandahålla allmännyttiga tjänster, och dessa skyldigheter skall vara klart definierade. För det andra skall de kriterier på grundval av vilka ersättningen beräknas vara fastställda i förväg på ett objektivt och öppet sätt. För det tredje får ersättningen inte överstiga vad som krävs för att täcka hela eller delar av de kostnader som har uppkommit i samband med skyldigheterna att tillhandahålla allmännyttiga tjänster, med hänsyn tagen till de intäkter som därvid har erhållits och till en rimlig vinst. Slutligen konstaterade EG-domstolen att när det företag som ges ansvaret för att tillhandahålla de allmännyttiga tjänsterna i ett konkret fall inte har valts ut efter ett offentligt upphandlingsförfarande som gör det möjligt att välja den anbudsgivare som kan tillhandahålla dessa tjänster till den lägsta kostnaden för det allmänna, skall storleken av den nödvändiga ersättningen fastställas på grundval av en undersökning av de kostnader som ett genomsnittligt och välskött företag som är utrustat med lämpliga transportmedel skulle ha åsamkats.
- (5) Om dessa fyra kriterier är uppfyllda, utgör ersättningen för offentliga tjänster inte statligt stöd och artiklarna 87 och 88 i fördraget är inte tillämpliga. Om medlemsstaterna inte respekterar dessa kriterier och om det allmänna kriteriet för tillämpning av artikel 87.1 i fördraget är uppfyllt, utgör ersättning för offentliga tjänster statligt stöd som omfattas av artiklarna 73, 86, 87 och 88 i fördraget. Detta beslut bör därför endast gälla ersättning för offentliga tjänster som utgör statligt stöd.

⁽¹⁾ REG 2003, s. I-7747.

- (6) Enligt artikel 86.3 i fördraget är det kommissionen som skall fastställa betydelsen och räckvidden av undantaget enligt artikel 86.2 i fördraget och utforma regler som gör det möjligt att vid behov effektivt övervaka att kriterierna i artikel 86.2 är uppfyllda. Därför bör det noggrant anges under vilka förhållanden vissa ersättningssystem är förenliga med artikel 86.2 och inte omfattas av kravet på förhandsanmälan i artikel 88.3 i fördraget.
- (7) Sådant stöd kan förklaras förenligt endast om det ges för att säkerställa tillhandahållandet av tjänster som är tjänster av allmänt ekonomiskt intresse enligt artikel 86.2 i fördraget. Det följer av rättspraxis att medlemsstaterna har ett stort utrymme för egna bedömningar när det gäller vilken typ av tjänster som skall klassificeras som tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, dock med undantag för de sektorer där detta regleras av gemenskapsregler. Det är alltså kommissionens uppgift att se till att det inte begås några uppenbara fel vid klassificeringen av tjänster som tjänster av allmänt ekonomiskt intresse inom sektorer där detta inte regleras av gemenskapsregler.
- (8) För att artikel 86.2 skall vara tillämplig skall medlemsstaten uttryckligen ha anförtrott tillhandahållandet av en viss tjänst av allmänt ekonomiskt intresse till det företag som får stöd. Enligt rättspraxis om tolkningen av artikel 86.2 i fördraget skall en handling genom vilken företag anförtros att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse innehålla uppgifter om den exakta innebörden av skyldigheterna i samband med tillhandahållandet av offentliga tjänster, skyldigheternas räckvidd och varaktighet, samt namnet på de berörda företagen.
- (9) För att säkerställa att de kriterier som fastställs i artikel 86.2 i fördraget uppfylls, krävs det att man fastställer mer exakta villkor som skall vara uppfyllda när företag anförtros att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse. Ersättningsbeloppet kan beräknas på ett korrekt sätt och kontrolleras endast om företagets skyldigheter i samband med tillhandahållandet av offentliga tjänster och statens eventuella skyldigheter tydligt klargörs i en formell handling från de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten. Handlingens form kan variera från en medlemsstat till en annan, men den skall åtminstone innehålla uppgifter om den exakta innebörden av skyldigheterna i samband med tillhandahållandet av offentliga tjänster, skyldigheternas räckvidd och varaktighet, samt namnet på de berörda företagen. Handlingen skall också innehålla uppgifter om vilka kostnader som de berörda företagen skall stå för.
- (10) Medlemsstaterna uppmanas att genomföra ett omfattande samråd, framför allt med användarna, när de fastställer skyldigheterna i samband med tillhandahållandet av offentliga tjänster och bedömer om de berörda företagen uppfyller dessa skyldigheter.
- (11) För att konkurrensen inte skall snedvridas i onödan får ersättningen enligt artikel 86.2 i fördraget inte vara större än vad som är nödvändigt för att täcka företagets kostnader för att fullgöra skyldigheterna i samband med tillhandahållandet av offentliga tjänster, med hänsyn till intäkterna i samband med detta och till en rimlig vinst. Detta bör tolkas som de berörda företagets faktiska kostnader.
- (12) Ersättning utöver vad som är nödvändig för att täcka de berörda företagets kostnader är inte nödvändig för att tillhandahålla tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse och utgör därför oförenligt statligt stöd som bör betalas tillbaka till staten. Ersättning som ges för att tillhandahålla en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse, men som det berörda företaget använder för verksamhet på en annan marknad, är inte heller nödvändig för att tillhandahålla tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse och utgör därför likaledes oförenligt statligt stöd som bör återbetalas.
- (13) För att säkerställa att nödvändighetskravet i artikel 86.2 i fördraget följs krävs det bestämmelser om hur ersättningen skall beräknas och kontrolleras. Medlemsstaterna bör regelbundet kontrollera att ersättningen inte leder till överkompensation. För att företagen och medlemsstaterna skall få en viss flexibilitet, bör dock överkompensation som inte överstiger 10 % av den årliga ersättningen kunna föras över till nästa period och dras av från den ersättning som annars skulle ha beviljats. Intäkterna för företag som tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse inom området offentligt subventionerade bostäder kan variera mycket, framför allt på grund av risken för bristande betalningsförmåga hos hyresgästerna. Om dessa företag endast tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, bör det därför vara möjligt att föra över överkompensation under en viss period till nästa period, motsvarande 20 % av den årliga ersättningen.

- (14) Kommissionen anser att utvecklingen av handeln inte påverkas i en omfattning som strider mot gemenskapens intresse om ersättningen ges till företag som anförtrotts att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, ersättningsbeloppet inte överstiger kostnaderna för tjänsterna och om de tröskelvärden som fastställs i detta beslut följs. Kommissionen anser att ersättningen under sådana omständigheter bör betraktas som statligt stöd som är förenligt med artikel 86.2 i fördraget.
- (15) Små ersättningsbelopp som ges till företag som tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse och som har en begränsad omsättning påverkar inte utvecklingen av handeln och konkurrensen i en omfattning som strider mot gemenskapens intresse. Om de villkor som anges i detta beslut är uppfyllda, bör det därför inte krävas någon förhandsanmälan. När man fastställer vilka verksamheter som skall omfattas av undantaget från kravet på förhandsanmälan, bör man beakta omsättningen hos de företag som får ersättning för offentliga tjänster och ersättningsens storlek.
- (16) Sjukhus och företag som ansvarar för offentligt subventionerade bostäder och som har anförtrotts att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse har vissa särdrag som behöver beaktas. Framför allt bör man beakta att snedvridningen av konkurrensen inom dessa sektorer i den inre marknaden nuvarande utvecklingskede inte nödvändigtvis står i proportion till omsättnings- och ersättningsnivån. Sjukhus som tillhandahåller sjukvård, bland annat akuttjänster och sidotjänster som är direkt kopplade till huvudverksamheten, framför allt inom forskningsområdet, och företag som tillhandahåller offentligt subventionerade bostäder åt missgynnade medborgare eller socialt utsatta grupper som på grund av bristande betalningsförmåga inte kan skaffa sig en bostad på marknadsvillkor, bör omfattas av det undantag från kravet på förhandsanmälan som fastställs i detta beslut, även om ersättningen överstiger de tröskelvärden som fastställs i detta beslut, om medlemsstaterna klassificerar de tillhandahållna tjänsterna som tjänster av allmänt ekonomiskt intresse.
- (17) Artikel 73 i fördraget är *lex specialis* i förhållande till artikel 86.2. I artikel 73 finns bestämmelser om ersättning för offentliga tjänster inom landtransportsektorn. Denna artikel har utvecklats genom rådets förordning (EEG) nr 1191/69 av den 26 juni 1969 om medlemsstaternas åtgärder i fråga om allmän trafikplikt på järnväg, väg och inre vattenvägar ⁽¹⁾, där det anges allmänna villkor för allmän trafikplikt inom landtransportsektorn och metoder för beräkning av ersättning. I förordning (EEG) nr 1191/69 görs undantag för all ersättning inom landtransportsektorn som uppfyller anmälningsvillkoren i artikel 88.3 i fördraget. Förordningen ger också medlemsstaterna rätt att göra undantag för företag som endast tillhandahåller transporter av lokal eller regional karaktär. Vid tillämpning av det undantaget regleras all ersättning för allmän trafikplikt, i den mån ersättningen utgör statligt stöd, genom rådets förordning (EEG) nr 1107/70 av den 4 juni 1970 om stöd till transporter på järnväg, väg och inre vattenvägar ⁽²⁾. Enligt domen i målet *Altmark* kan ersättning som inte motsvarar bestämmelserna i artikel 73 inte förklaras förenlig med fördraget på grundval av artikel 86.2 eller på grundval av någon annan bestämmelse i fördraget. Sådan ersättning bör således inte omfattas av detta beslut.
- (18) Till skillnad från landtransporter omfattas sjö- och lufttransporter av artikel 86.2 i fördraget. Vissa bestämmelser om ersättning för offentliga tjänster inom luft- och sjötransportsektorerna finns i rådets förordning (EEG) nr 2408/92 av den 23 juli 1992 om EG-lufttrafikföretags tillträde till flyglinjer inom gemenskapen ⁽³⁾ och rådets förordning (EEG) nr 3577/92 av den 7 december 1992 om tillämpning av principen om frihet att tillhandahålla tjänster på sjötransportområdet inom medlemsstaterna (cabotage) ⁽⁴⁾ som innehåller villkor för tillhandahållande av offentliga tjänster. Till skillnad från förordning (EEG) nr 1191/69 innehåller inte dessa förordningar bestämmelser om att eventuellt statligt stöd skall vara förenligt och de innehåller inte heller något undantag från anmälningsplikten i artikel 88.2 i fördraget. Detta beslut bör därför även gälla ersättning för offentliga tjänster inom luft- och sjötransportsektorerna, under förutsättning att sådan ersättning inte bara uppfyller villkoren i detta beslut utan också överensstämmer med tillämpliga sektorspecifika regler i förordning (EEG) nr 2408/92 och förordning (EEG) nr 3577/92.
- (19) Tröskelvärdena för ersättning för offentliga tjänster inom luft- och sjötransportsektorerna bör i regel vara desamma som de allmänna tröskelvärdena. När det gäller ersättning för luft- och sjöförbindelser till öar och för flygplatser och hamnar som utgör tjänster av allmänt ekonomiskt intresse i den mening som avses i artikel 86.2 i fördraget, bör det emellertid också finnas alternativa tröskelvärden

⁽¹⁾ EGT L 156, 28.6.1969, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1893/91 (EGT L 169, 29.6.1991, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 130, 15.6.1970, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 543/97 (EGT L 84, 26.3.1997, s. 6).

⁽³⁾ EGT L 240, 24.8.1992, s. 8. Förordningen senast ändrad genom 2003 års anslutningsakt.

⁽⁴⁾ EGT L 364, 12.12.1992, s. 7.

som bygger på det genomsnittliga antalet passagerare per år, eftersom sådana tröskelvärden bättre återspeglar den ekonomiska verkligheten för verksamheten i fråga.

- (20) Detta beslut är i stor utsträckning en precisering av betydelsen och räckvidden av undantaget enligt artikel 86.2 i fördraget i enlighet med EG-domstolens, förstainstansrättens och kommissionens konsekventa praxis. I den mån beslutet inte påverkar den materiella rätten på detta område bör det vara omedelbart tillämpligt. Vissa bestämmelser i detta beslut går dock längre än nuvarande bestämmelser, eftersom de innehåller ytterligare krav för att möjliggöra en effektiv övervakning av de kriterier som fastställs i artikel 86.2. För att medlemsstaterna skall kunna vidta nödvändiga åtgärder i detta hänseende är det lämpligt att fastställa att dessa särskilda bestämmelser blir tillämpliga efter en övergångsperiod om ett år.
- (21) Undantag från kravet på förhandsanmälan för vissa tjänster av allmänt ekonomiskt intresse innebär inte att en medlemsstat inte kan anmäla ett visst stödprojekt. En sådan anmälan kommer att bedömas i enlighet med rambestämmelserna för statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster ⁽¹⁾.
- (22) Detta beslut påverkar inte tillämpningen av bestämmelserna i kommissionens direktiv 80/723/EEG av den 25 juni 1980 om insyn i de finansiella förbindelserna mellan medlemsstater och offentliga företag samt i vissa företags ekonomiska verksamhet ⁽²⁾.
- (23) Detta beslut påverkar inte tillämpningen av gällande gemenskapsbestämmelser inom områdena offentlig upphandling och konkurrens, särskilt artiklarna 81 och 82 i fördraget.
- (24) Bestämmelserna i detta beslut är tillämpliga utan att det påverkar tillämpningen av särskilda, strängare bestämmelser om skyldigheterna i samband med tillhandahållandet av offentliga tjänster som ingår i sektorspecifik gemenskapslagstiftning.

⁽¹⁾ EUT C 297, 29.11.2005.

⁽²⁾ EGT L 195, 29.7.1980, s. 35. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2000/52/EG (EGT L 193, 29.7.2000, s. 75).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I detta beslut fastställs på vilka villkor statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster, som ges till vissa företag som anförtrotts tillhandahållandet av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, skall anses förenligt med den gemensamma marknaden och vara undantaget från kravet på förhandsanmälan i artikel 88.3 i fördraget.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta beslut är tillämpligt på statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster som ges till företag i samband med tjänster av allmänt ekonomiskt intresse enligt artikel 86.2 i fördraget, som tillhör någon av följande kategorier:

- a) Ersättning för offentliga tjänster som ges till företag med en genomsnittlig årsomsättning före skatt, all verksamhet medräknad, på mindre än 100 miljoner euro under de två räkenskapsår som föregick det år då tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse anförtroddes företaget och med en årlig ersättning för tjänsten i fråga på mindre än 30 miljoner euro.
- b) Ersättning för offentliga tjänster till sjukhus och företag som tillhandahåller offentligt subventionerade bostäder vars verksamhet den berörda medlemsstaten har klassificerat som tjänster av allmänt ekonomiskt intresse.
- c) Ersättning för offentliga tjänster till företag för luft- eller sjöförbindelser till öar där det genomsnittliga antalet passagerare per år under de två räkenskapsår som föregick det år då tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse tilldelades inte översteg 300 000.
- d) Ersättning för offentliga tjänster till flygplatser och hamnar där det genomsnittliga antalet passagerare per år under de två räkenskapsår som föregick det år då tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse tilldelades inte översteg 1 000 000 i fråga om flygplatser och 300 000 i fråga om hamnar.

Tröskelvärdet på 30 miljoner euro i punkt a i första stycket får fastställas till det årliga genomsnittet för ersättningen under avtalsperioden eller under en period om fem år. För kreditinstitut skall tröskelvärdet på en omsättning på 100 miljoner euro ersättas med ett tröskelvärde på 800 miljoner euro i balansomslutning.

2. Inom luft- och sjötransportsektorerna är detta beslut endast tillämpligt på statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster som ges till företag för tjänster av allmänt ekonomiskt intresse i den mening som avses i artikel 86.2 i fördraget och, i tillämpliga fall, i enlighet med förordning (EEG) nr 2408/92 och förordning (EEG) nr 3577/92.

Beslutet är inte tillämpligt på statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster som ges till företag inom området för landtransporter.

Artikel 3

Förenlighet och undantag från krav på förhandsanmälan

Statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster som uppfyller de villkor som fastställs i detta beslut skall vara förenligt med den gemensamma marknaden och skall undantas från det krav på förhandsanmälan som fastställs i artikel 88.3 i fördraget, utan att det påverkar tillämpningen av strängare bestämmelser om skyldigheterna i samband med tillhandahållandet av offentliga tjänster i gemenskapens sektorslagstiftning.

Artikel 4

Anförtroende

För att detta beslut skall vara tillämpligt skall ansvaret för att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse anförtros det berörda företaget genom en eller flera officiella handlingar, vars form varje medlemsstat själv kan fastställa. I denna handling eller dessa handlingar skall framför allt följande anges:

- a) Innebörden av skyldigheterna i samband med tillhandahållandet av offentliga tjänster och skyldigheternas varaktighet.
- b) Det berörda företaget och det berörda området.
- c) Innebörden av exklusiva eller särskilda rättigheter som beviljats företagen.
- d) Metoderna för att beräkna, kontrollera och se över ersättningen.

- e) Åtgärder för att hindra och återbetala eventuell överkompensation.

Artikel 5

Ersättning

1. Ersättningen skall inte vara större än vad som är nödvändigt för att täcka de kostnader som orsakats av fullgörandet av skyldigheterna i samband med tillhandahållandet av offentliga tjänster, med hänsyn till intäkterna i samband med detta och till en rimlig avkastning på eget kapital som krävs för att fullgöra dessa skyldigheter. Ersättningen skall faktiskt användas för att tillhandahålla den berörda tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse, utan att detta påverkar företagets möjligheter att tillgodöra sig en rimlig vinst.

I ersättningsbeloppet skall ingå alla de fördelar som beviljats av staten eller genom statliga medel i någon form. Den rimliga avkastningen skall beakta hela eller delar av den produktivitetsökning som de berörda företagen uppnår under en överenskommen begränsad period utan att det påverkar den tjänstekvalitet som fastställts av staten.

2. De kostnader som skall beaktas är alla kostnader för tillhandahållandet av tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse. Kostnaderna skall beräknas på grundval av allmänt erkända bokföringsprinciper enligt följande:

- a) Om det berörda företaget verksamhet begränsar sig till tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse kan alla företagets kostnader beaktas.
- b) Om företaget också bedriver verksamhet som faller utanför tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse, skall endast de kostnader som har ett samband med den tjänsten beaktas.
- c) I kostnaderna för tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse kan ingå alla rörliga kostnader för tillhandahållandet av tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse, ett proportionellt bidrag till fasta kostnader som är gemensamma för tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse och annan verksamhet samt en rimlig vinst.
- d) Kostnader för investeringar, framför allt i infrastruktur, kan beaktas om de är nödvändiga för att tillhandahålla tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse.

3. De intäkter som skall beaktas skall åtminstone omfatta alla intäkter som influerats i samband med tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse. Om det berörda företaget har exklusiva eller särskilda rättigheter som är förknippade med en annan tjänst av allmänt ekonomiskt intresse som genererar en vinst som är större än den rimliga vinsten, eller om det har andra fördelar som staten beviljat, skall dessa ingå i företagets intäkter, oavsett hur de klassificeras mot bakgrund av artikel 87. Den berörda medlemsstaten kan också besluta att den vinst som härrör från annan verksamhet vid sidan om tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse helt eller delvis skall anslås till finansieringen av tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse.

4. Med *rimlig vinst* avses i detta beslut en kapitalavkastning som är anpassad till den eventuella risk som företaget utsätter sig för eller den frihet från risk som det åtnjuter på grund av statens ingripande, särskilt om staten beviljar exklusiva eller särskilda rättigheter. I regel skall avkastningen inte vara högre än den genomsnittliga avkastningen i den berörda sektorn under de senaste åren. I sektorer där det inte finns något företag som är jämförbart med det företag som anförtrotts tillhandahållandet av tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse kan det företaget jämföras med företag i andra medlemsstater eller, vid behov, med företag i andra sektorer, under förutsättning att varje sektors särdrag beaktas. För att fastställa vad som utgör en rimlig vinst kan medlemsstaterna införa incitamentskriterier som framför allt är relaterade till kvaliteten på den tjänst som tillhandahållits och produktivitetssökningar.

5. Om ett företag bedriver verksamhet både i form av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse och i form av annan verksamhet, skall det klart framgå av den interna redovisningen vilka kostnader och intäkter som hänger samman med tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse och vilka kostnader och intäkter som avser andra tjänster samt parametrarna för fördelning av kostnaderna och intäkterna.

Kostnader för eventuell verksamhet vid sidan om tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse skall täcka alla rörliga kostnader, ett lämpligt bidrag till de gemensamma fasta kostnaderna och en rimlig avkastning på eget kapital. Ingen ersättning skall ges för sådana kostnader.

Artikel 6

Kontroll av överkompensation

Medlemsstaterna skall regelbundet kontrollera eller låta kontrollera att företagen inte får ersättning som överstiger det belopp som fastställs i enlighet med artikel 5.

Medlemsstaterna skall kräva att det berörda företaget återbetalar all eventuell överkompensation och metoderna för beräkning av ersättningen skall ses över för framtida behov. Om överkompensationen inte överstiger 10 % av den årliga ersättningen, får den föras över till följande ettårsperiod och dras av från den ersättning som skall betalas för den perioden.

Inom sektorn för offentligt subventionerade bostäder skall medlemsstaterna regelbundet för varje enskilt företag kontrollera eller låta kontrollera att det berörda företaget inte får ersättning som överstiger det belopp som fastställs i enlighet med artikel 5. Eventuell överkompensation på upp till 20 % av den årliga ersättningen kan föras över till nästa period, under förutsättning att det berörda företaget endast bedriver verksamhet i form av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse.

Artikel 7

Tillgång till information

Medlemsstaterna skall under åtminstone tio år hålla alla uppgifter tillgängliga som krävs för att avgöra om den beviljade ersättningen är förenlig med detta beslut.

Efter en skriftlig begäran från kommissionen skall medlemsstaterna förse kommissionen med alla de uppgifter som kommissionen anser nödvändiga för att avgöra om de gällande ersättningsystemen är förenliga med detta beslut.

Artikel 8

Rapportering

Medlemsstaterna skall vart tredje år lämna regelbundna rapporter till kommissionen om genomförandet av detta beslut tillsammans med en detaljerad beskrivning av tillämpningsvillkoren inom alla sektorer, inbegripet sektorn för socialt subventionerade bostäder och sjukhussektorn.

Den första rapporten skall lämnas senast den 19 december 2008.

Artikel 9

Utvärdering

Senast den 19 december 2009 kommer kommissionen att göra en konsekvensanalys på grundval av faktauppgifter och resultat från omfattande samråd som kommissionen genomfört framför allt på grundval av uppgifter som medlemsstaterna lämnat i enlighet med artikel 8.

Resultaten av konsekvensanalysen skall göras tillgängliga för Europaparlamentet, Regionkommittén, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och medlemsstaterna.

Artikel 10

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den 19 december 2005.

Artikel 4 c, d och e och artikel 6 skall tillämpas från och med den 29 november 2006.

Artikel 11

Adressater

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 28 november 2005.

På kommissionens vägnar

Neelie KROES

Ledamot av kommissionen
